

Razburjena je bila, in v modrih, kakor jezero globokih oči so trepetale solze.

Slavica Krhelj je bila v istem trenutku pomilovanja vredno bitje.

Pred nekaj hipi še vsa srečna, bogata — sedaj nesrečna, revna. Vso njeno srečo, vse bogastvo ji je pred trenutkom vzela vest v telefonu:

„Ravnokar sem se zaročila z Ernestom. Mama je srečna in midva tudi. Ali prideš jutri domov?“

Da, samo to je slišala in nič več. In te besede so ji vzele vse — vse. Saj je dosedaj vedno mislila, da je prihajal le radi nje na dom o počitnicah. Saj je menila, da je umela njegove občudujoče poglede. In vendar — niso veljali nji, ampak sestri — njeni sestri!

V istem hipu se ji je zazdelo, kakor bi hotel nekdo raztrgati vez med njo in sestro. Neko bolno čuvstvo, liki sovraštvu do sestre

— se ji je hotelo vriniti v njeno dušo in izpodrinuti sestrsko ljubezen. Vedno močnejše, vedno silnejše je bilo to čuvstvo —

Zunaj pa je ležala povsod ona bela zimska megla. A vedno bolj se je redčila, vedno bolj. Tuintam so jo izkušali prodreti solnčni žarki.

V sobi se je čulo tiktakanje stenske ure in jecajoči vzdih, krčeviti plač trudne, bolne duše. Bil je to plač zaničevanega srca — a obenem plač odpuščanja, velikodušnosti...

Ne, ne more je sovražiti, svoje sestre! Ne more je, ne sme je! In če se ji tudi trga srce pri pogledu na njeno srečo — sovražiti je ne sme!

Tako nekam odleglo ji je. Zadnje solzice so trepetale na dolгих, svilnatih vekih, kakor rosne kapljice na listju in bilkah po naglem naliu —

Zunaj pa je vladala povsod ona jesensko-zimska megla — —

Gotovo da ne!

Iz dragih je krajev
priplavala ptička,
a nisem je klical,
gotovo da ne.

Od dragih je krajev
zapela mi pesem,
a nisem je prosil,
gotovo da ne:

Le v znamenju svetem
preljuba Devica
te ni pozabila,
gotovo da ne.“

„Nobeden se dragih,
nobena se stvarca
več tebe ne spomni,
gotovo da ne.

Pri znamenju lučca,
ki ti si jo vžigal,
ne mara goreti,
gotovo da ne.

In jaz sem se górkó
oddahnil pri srcu,
kot nisem se davno,
gotovo da ne!

Pri znamenju roža,
ki ti si jo vsadil,
ne mara cveteti,
gotovo da ne.

Le nekaj tolažbe
prinesla sem zate,
ne boš se je branil,
gotovo da ne:

Silvin Sardenko.